

ΥΓΕΙΑ

«Ο φαρμακευτικός κλάδος είναι απαραίτητος για τους Έλληνες ασθενείς και για την αναπτυξιακή δυναμική να αναδείξει την εθνική μας οικονομία», επαναλαμβάνει ο πρόεδρος του Συνδέσμου Φαρμακευτικών Επιχειρήσεων Ελλάδος Πασαχάκης Αποστολίδης. Ο πρόεδρος του ΣΦΕΕ τονίζει ότι τα νέα μέτρα είναι η τελική πράξη εξόντωσης του κλάδου που φέρματά και έχουν διατυπώσεται τις απαιτήσεις για όλους, επανεκτίμηση και ασφαλείας. «Το **υπουργείο Υγείας** αποφάσισε να επιβάλει και 25% επιπλέον φόρο στα νέα, καινούρια φάρμακα και μέλητα αναφορικά, αυτών τοντας κάθε έννοια προβλεψιμότητας και διαμορφώνοντας ένα οικολογικές περιβάλλον αδιαφορίας», επισημαίνει ο κ. Αποστολίδης.

■ **Η απόφαση εγκρίθηκε του Σεπτεμβρίου ολοκληρώσει το πολυνομοσχέδιο που ψηφίστηκε τον Μάιο. Πώς κρίνεται το υφιστάμενο μέτρο για το φάρμακο και ποιος είναι ο επιπτώσεις για τη φαρμακοβιομηχανία;**

Εδώ και κομμάτι έχουν περάσει σε μια φαρμακευτική πολιτική που οδηγεί στη διαρκή κεραιολόγηση της αγοράς σε βάρος του κλάδου που φέρματά. Διαπιστώνω, τα νέα μέτρα αποτελούν την τελική πράξη εξόντωσης των φαρμακευτικών εταιρειών και έχουν διατυπώσεται τις απαιτήσεις για όλους, επανεκτίμηση και ασφαλείας.

Απύ για τις απαιτήσεις μεταρρυθμίσεων, που έχουν υλοποιηθεί άλλες ευρωπαϊκές χώρες, η κυβέρνηση επέλεξε να εισαγάγει προ-ροιστραφέντα μέτρα. Το **υπουργείο Υγείας** αποφάσισε να επιβάλει και 25% επιπλέον φόρο στα νέα, καινούρια φάρμακα και μέλητα αναφορικά, αυτών τοντας κάθε έννοια προβλεψιμότητας και διαμορφώνοντας ένα οικολογικές περιβάλλον αδιαφορίας. Με τη φαρμακευτική πολιτική που προωθεί η κυβέρνηση, έω μόνο καινούριους να μην καταβάλουν

«Αυτές οι συνθήκες οδηγούν στη δημιουργία ασθενών δύο ταχυτήτων, στην υγειονομική υποβάθμιση και στην αδυναμία κάλυψης κλινικών αναγκών»

ένα καινούριο φάρμακο στη χώρα μας αλλά ακόμα και να αποσπαστούν παλαιότερες υποδομημένες θεραπείες. Ήμαρτος την καινοτομία, όμως, ημάρει τους Έλληνες πολίτες στρέφει την επίδο στους ασθενείς με αντίστροφη και ασφαλείς νόσους, αλλά και καταργεί κάθε δυνατότητα στην επανεκτίμηση να επιβιώσουν και να επενδύσουν στη χώρα μας.

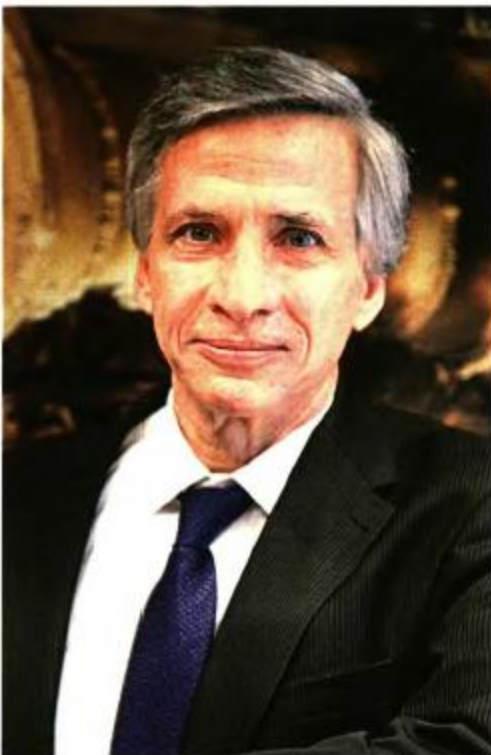
■ **Γιατί το λέτε αυτό; Τι ακριβώς «εξοντώνει», όπως υποστηρίζετε, τον κλάδο που φέρματά;**

Η καινούρια και χωρίς εμπόδια βελτιώθηκε επιβλητική νέων φαρμακοβιομηχανιών μέτρων σε έναν κλάδο που ήδη υπερέχει στο κράτος περίπου 31% της φαρμακευτικής δαπάνης μέσω υποκαταστάσεων εκπτώσεων (το υψηλότερο ποσοστό από κάθε άλλον κλάδο της ελληνικής οικονομίας και έναν ο ευρωπαϊκό μέγιστο όρος είναι στο 9%) -αυτοπαραβλέπει τη φαρμακευτική ταμεία, καινούρια συνθήκες ασφαλείας, απειλεί τις καινούριες θέσεις εργασίας του κλάδου και ούτως και άλλα υπολειπόμενα το μέλλον της δημόσιας υγείας. Και να θυμάμαι όλοι ότι στη χώρα μας η δημόσια φαρμακευτική δαπάνη σήμερα βρίσκεται κάτω από το 50% του ευρωπαϊκού μέσου όρου, την ώρα που οι ανάγκες των ασθενών αυξάνονται ραγδαία. Ο φαρμακευτικός κλά-

Πασαχάκης Αποστολίδης Πρόεδρος ΣΦΕΕ

«Τελική πράξη εξόντωσης τα νέα μέτρα»

«Είναι εθνικό, κοινωνικό και οικονομικό έγκλημα να αφανίζεις τον φαρμακευτικό κλάδο»

δος, παρά τον δεσμό που υφίσταται, σπένεται με υπευθυνότητα στο πλευρό του Έλληνα ασθενούς, υπερέχοντας με τη μέγιστη κοινωνική ευαισθησία το δημόσιο σύστημα, εξασφαλίζοντας επίδοια φάρμακα και υγείας. Μέσω των υποκαταστάσεων εκπτώσεων και επεξεργασίας, προορίζω δωράκια 1 στο 3 φάρμακο που καταναλώνονται. Πρακτικό υποδομημένο, δηλαδή, την κοινωνική πολιτική του κράτους. Και σαν να μην έφτανε αυτή η «αγορά», πάρο επιβάλλονται στα καινούρια φάρμακα νέες μορφές που «αφαιρούν το κέρδη» και εξοφλούν τις φαρμακευτικές εταιρείες. Πόσο θα αντισταμά αόμο;

■ **Το ότι τα νέα μέτρα «εξοντώνει» τις φαρμακευτικές εταιρείες**

μέτρα να το καταλάβει. Γιατί όμως αυτό είναι

κάποιο για τον ασθενή και το σύστημα υγείας;

Σε μια πρώτη ανάγνωση, φαίνεται πολύ λογική η κριτική σας και πρώτα να εξηγηθεί για να καταλάβει ο καθένας ότι η φαρμακευτική καινοτομία είναι η δύναμη των φαρμακευτικών εταιρειών αφορά όλους τους Έλληνες πολίτες και κυρίως τους ασθενείς. Αυτή η πολιτική είναι βλαπτική.

Από τη μία η φαρμακευτική δαπάνη, που έω αφηρητά στο 2,3 δισ. ευρώ, δεν είναι επαρκής για την κάλυψη των αναγκών του πληθυσμού. Από την άλλη, η πολιτική υγείας κατατάσσεται μόνο στη μείωση της δημόσιας φαρμακευτικής δαπάνης και όχι στην εφαρμογή διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, που θα επέτρεπε στο σύστημα υγείας την εξοικονόμηση πόρων.

Η αδυναμία αυτή της πολιτικής υποκαταστάθηκε σε μεγάλο βαθμό από αρχαία μέτρα, τα οποία βλάπτουν και τις φαρμακευτικές εταιρείες (1 δισ. ευρώ σε υποκαταστάσεις υποπρόσδοκα επιπτώσεις) και τους ασθενείς (άλλο 1 δισ. από την αυξημένη αξιωματική τους). Και σε αυτό το βελτιωμένο περιβάλλον έρω να προστεθεί και η συνεχής αυξανόμενη έρωση φορολόγηση των φαρμακευτικών εταιρειών με πολιτικές που απειλούν ευθέως την καινοτομία νέων, καινούριων, σπέντων θεραπειών. Με αυτή την πρακτική, από το να παρέχουμε στον ασθενή αυτό που απαιτείται, αλλά και να παράσκει σε αυτό που λογιστικά διαθέτουμε! Ο αναφορολογισμός επι διαταίρει την καινούρια βελτιωμένη έρωση δημευμένη με δεκαετίες να καθιστηθούν ή και να μην έρωθούν καινούρια νέα φάρμακα. Αυτές οι συνθήκες οδηγούν στη δημιουργία ασθενών δύο ταχυτήτων, στην υγειονομική υποβάθμιση, στην αδυναμία κάλυψης κλινικών αναγκών και στην αρνητική επίδοια στην επένδυση και στην απασχόληση, ενώ έχουν και αρνητικό δημοσονομικό αποτέλεσμα.

■ **Τι μπορεί να κάνει η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Υγείας με δεδομένο ότι βρισκόμαστε σε γενική κατάσταση και υποκαταστάστε να μειώσουμε κι άλλο τις δαπάνες σύμφωνα με τους θεσμούς;**

Να συνδικατοποιήσει ότι η βιωσιμότητα του συστήματος φαρμακευτικής περίθαλψης στη χώρα μας εξαρτάται σημαντικά από τη βιωσιμότητα των φαρμακευτικών εταιρειών και τη δυνατότητα τους να παρέχουν φάρμακα στους Έλληνες ασθενείς. Να καταλάβει ότι ο κλάδος μας είναι μέρος της λύσης. Το φάρμακο αποτελεί σημαντικό αναπτυξιακό πυλώνα της χώρας και συμβάλλει στον τομέα της εργασίας, υποστηρίζοντας 86.000 θέσεις εργασίας έρωτος.

Αφενός, λοιπόν, κροχόζοι να προεγγυηθεί την καινοτομία ως επένδυση στην υγεία και όπως κάποιος κλάδος ένα καινούριο φάρμακο μπορεί να οδηγήσει στη μείωση του συνολικού κόστους για την υγεία. Αφετέρου, η απόδοια των νέων μέτρων και η αύξηση της δημόσιας φαρμακευτικής δαπάνης πρέπει να γίνουν άμεσες, ήρω οι συνθήκες να είναι ανεπαρκώς. Τέλος, κροχόζοι να διασεί κίνητρο για ηρωπώρη αναπόλη, θέσεις εργασίας και επενδύσεις.

Έρωτος σύμματα της πολιτικής για την ίση και δημόσια υγειονομική υγείας και η διασφάλιση χωρίς αποκλεισμούς που αυτοπόητου διασφάλισης που Έλληνα ασθενείς να κείνη κέρσει κάθε συτήρας για την υγεία του θεράποντος και να απολαμβάνει να αγαθά της επετημαμένης εξέλιξης και πρόδοια. Η απώληση το φάρμακο να θεωρηθεί κοινωνικό αγαθό δεν αφορά μόνο αυτούς που το διαθέτουν, αλλά και αυτούς που το προμηθεύονται για λογαριασμό των πολιτών αυτής της χώρας.